

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/18/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010885
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6713010885.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Petra Hunáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm.a), b) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. marca 2024, konajúc o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 2T/224/2013 zo dňa 03. 11. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 2T/224/2013 zo dňa 03.11.2023 bol obž. A. B. uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., ktorého skutku sa dopustil tak, že

v presne nezistenú dobu najmenej od jesene 2006 do 13.12.2008 na rôznych miestach mesta Dudince, najčastejšie v pivničných priestoroch bytových domov na ul. Okružnej č.360, opakovane zneužíval v tom čase mal. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., E. XXX takým spôsobom, že s ním vykonával orálny a análny sex, kde dochádzalo k striedaniu ich vzájomného postavenia, inokedy po tom, čo maloletý sa na jeho požiadanie vyzliekol donaha, obvinený v jeho prítomnosti masturboval začo spočiatku maloletému platil finančnú hotovosť.

Za toto konanie ho Okresný súd Zvolen odsúdil podľa § 201 ods. 2 Tr. zákona a s použitím § 36 písm. j/, spolu s § 38 ods. 3, § 39 ods. 1, 3 písm. d/ Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 51 ods. 1, 2 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 rokov. Podľa § 51 ods. 4 písm. k/ Tr. zákona súd uložil obžalovanému povinnosť – príkaz zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie v skúšobnej dobe.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku okresný súd odkázal poškodeného C. F., G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., I. A. XX/XX, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Zároveň obžalovaného hore uvedeným rozsudkom Okresný súd Zvolen podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby v bode 2) pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., ktorého skutku sa mal dopustiť tak, že

v dobe od 14.12.2008 najneskôr do mesiaca júl 2010 na rôznych miestach v meste Dudince, najčastejšie v pivničných priestoroch bytových domov na ul. Okružnej č.366 opakovane nútil maloletého C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., E. XXX proti jeho vôli k orálnemu a análnemu sexu pod hrozbou zabitia, vyzradenia ich vzájomného vzťahu rodinným príslušníkom mladistvého, ak sa nepodvolí všetkým sexuálnym praktikám zameraným k jeho uspokojeniu, čo u poškodeného vzbudilo obavu o svoj život

a bezpečie jeho rodiny, preto neodporoval a vyhovoval požiadavkám obvineného aj napriek vážne mienenému odporu,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Zároveň podľa § 285 písm. c) Tr. por. Okresný súd Zvolen oslobodil obž. A. B., nar. XX.XX.XXXX spod obžaloby v bode 3) pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v dobe od mesiaca júl 2010 najneskôr do 24.11.2010 opakovane formou e-mailov, SMS správ zasielaných z rôznych miest mesta Dudince vyžadoval pod hrozbou zabitia, pichnutia nožom alebo tyčou, či inej ujmy od maloletého C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., E. XXX znovu sa podvoliť jeho sexuálnym praktikám, v čom mu už poškodený nevyhovel,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku súd odkázal poškodeného C. F., G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., I. A. XX/XX, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil najmä tým, že na obžalovaného A. B. bola dňa 08.11.2013 podaná obžaloba pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1, 2 Tr. zákona v bode 1/, pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods.1,2 písm. a/, b/ Tr. zákona v bode 2/ a pre zločin vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm. b/ Tr. zákona. Obžalovanému sa v bode 1/ kládlo za vinu vykonávanie orálneho a análneho sexu s maloletým poškodeným, spočiatku za finančnú hotovosť, neskôr pod hrozbou násillia. V bode 2/ mal obžalovaný hrozbou násillia nútiť maloletého poškodeného k orálnemu a análnemu sexu pod hrozbou zabitia, resp. inej ťažkej ujmy a v bode 3/ mal hrozbou násillia a inej ťažkej ujmy nútiť aby sa podvolil jeho sexuálnym praktikám. V rámci vykonávania dôkazov boli vypočuté viaceré osoby okrem obžalovaného a poškodeného, ktoré sa mohli vyjadriť k vzájomnému spolužitiu a vzťahu medzi obžalovaným a poškodeným. Podľa názoru súdu vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi obžalovaným a poškodeným došlo v období od jesene roku 2006 do nadobudnutia 15-teho roku veku poškodeného viackrát k orálnemu a análnemu styku, pričom táto skutočnosť bola poškodeným pri každej procesnej výpovedi preukazovaná. Obžalovaný nepopieral, že sa stretával s poškodeným, pričom z jeho výpovede zo dňa 9.10.2017 vyplýva, že pokiaľ ho poškodený požiadal o orálny sex, na jeho naliehanie mu vyhovel, pričom toto sa zopakoval aj druhýkrát. Pokiaľ aj priznal sexuálne aktivity obžalovaný s poškodeným, uviedol, že nevedel aký má poškodený vek, pretože veľa klamal a vždy tvrdil, že má 17 až 18 rokov. Obžalovaný ďalej uviedol, že sa s ním začal kamarátiť približne vtedy, keď začal chodiť do školy vo Zvolene, čo by malo zodpovedať školskému roku 2009-2010. Táto výpoveď je v rozpore s výpoveďou poškodeného, ktorý uvádzal, že sa mali stretnúť niekedy na jeseň 2006 a že mu mal poškodený v rámci konverzácie uviesť, že je žiakom 6. ročníka základnej školy. Z výpovede viacerých svedkov vyplýva, že registrovali obžalovaného s poškodeným už dlhšiu dobu a to ešte v čase, keď bol poškodený žiakom základnej školy /svedok J. I., C. H./ . Z výpovede svedka C. H. vyplývajú náznaky sexuálnych aktivít obžalovaného s poškodeným, aj keď svedok si už len útržkovite pamätá na okolnosti prípadu. Za týchto okolností možno mať za to, že medzi obžalovaným a poškodeným dochádzalo k sexuálnym aktivitám ešte v čase, keď poškodený nedovŕšil 15-ty rok veku a preto bol osobou, ktorá bola špeciálne chránená trestným zákonom pred takýmito praktikami. Je preukázané, že obžalovaný musel mať vedomosť o veku poškodeného, keď mu bolo oznámené, že je žiakom základnej školy a mal sa to dozvedieť nielen od samotného poškodeného, ale aj od iných osôb. Táto skutočnosť postačuje na to, aby súd kvalifikoval jeho konanie ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, keďže sa tak malo udiať po dlhší čas, pričom na základe vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by si mal obžalovaný tieto sexuálne aktivity vyžadovať pod hrozbou násillia a preto v tejto časti rozsudku boli tieto slová vypustené.

Podľa názoru súdu sexuálne aktivity medzi obžalovaným a poškodeným pokračovali aj po tom, čo poškodený nadobudol 15. rok veku. Obžaloba obžalovanému kládla za vinu, že by mal poškodeného násillím, alebo hrozbou násillia nútiť iného k orálnemu, análnemu styku a k iným sexuálnym praktikám. Na základe vykonaného dokazovania nie je preukázané nad všetku pochybnosť, že by sa k takémuto konaniu obžalovaný uchýlil. Nevyplyva to z výpovede iných svedkov, nevyplyva to z iných vykonaných dôkazov. Svedok H. vyvrátil akékoľvek násillie obžalovaného nielen pri stretnutiach, ale aj pri celkovom

správaní sa obžalovaného v iných situáciách. Rovnako vypovedal vo veci aj svedok J. I.. Pre rozhodnutie o vine je nevyhnutná existencia bezpečne preukázaných faktov, ktoré vylučujú akúkoľvek rozumnú pochybnosť o tom, že sa skutok stal, že je trestným činom a že ho spáchala konkrétna osoba. Za týchto okolností s prihliadnutím na zásadu in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného súd obžalovaného v bode 2/ rozsudku oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku, keďže nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Pokiaľ sa týka bodu 3/ rozsudku, tu je situácia odlišná, pretože je preukázané, že v rámci komunikácie cez čet K. prišli od odosielateľa s prihlasovacími menami CIPI a KATERPILAR pre poškodeného viaceré písomné správy, z obsahu ktorých je možné tieto vyjadrenia kvalifikovať ako schopné naplniť znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1,2 písm. b) Tr. zákona. Otázkou zostalo jedine to, či tieto správy, ktoré patria k nickom odosielateľa, v tomto prípade obžalovanému, obžalovaný skutočne písal. Z vykonaného dokazovania pre súd vyvstáva pochybnosť, či by bol obžalovaný schopný vzhľadom na svoje znalosti zo slovenského jazyka a znalosti používania komunikácie v rámci četu, adresovať poškodenému práve také vyjadrenia, ktoré sú v spise vo forme listinných dôkazov zaevidované. Tak isto je preukázané, že táto komunikácia prebiehala z verejne dostupného zdroja a mohla byť využitá kýmkoľvek, teda hocikto mohol pod hocijakou zámienkou nejakej správy z týchto nickov poslať. Z viacerých výpovedí svedkov vyplýva, že oveľa lepšie obžalovaný komunikoval v maďarskom jazyku, ako v jazyku slovenskom, svedkovia opisovali aj mentálnu úroveň poškodeného s poruchami správania. Za týchto okolností má súd pochybnosti o tom, že práve obžalovaný bol tou osobou, ktorá predmetné správy poškodenému v žalovanom období zasielala. Za týchto okolností potom súd oslobodil obžalovaného v bode 3/ rozsudku podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku, keďže nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Zároveň okresný súd pri úvahách o druhu a výmere trestu sa riadil ust. § 34 Tr. zák., pričom vychádzal z toho, že nebezpečnosť konania obžalovaného spočívala v tom, že tento narušil právom chránený záujem štátu a spoločnosti na ochranu pred trestnými činmi proti ľudskej dôstojnosti. Súd zistil jednu pohľadujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr.zák., pričom prirážajúce okolnosti zistené neboli. Pri prevahe pohľadujúcich okolností okresný súd mal za to, že okresný súd podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. sa pôvodná trestná sadzba v trvaní 7 až 12 rokov znížila na 7 rokov až 10 rokov, 4 mesiace. Okresný súd prihliadal na skutočnosť, že skutok sa mal odohrať vo veľmi dávnej dobe cca 15 až 17 rokov, pričom dlhotrvajúce konanie súdu v rozsahu 10 rokov možno považovať za okolnosti, kedy súd mohol využiť ust. § 39 ods. 1 , ods. 3 písm. d) Tr. zák. a znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Zníženie trestu súviselo aj s tým, že sa nepodarilo preukázať násilné konanie obžalovaného, preto súd ukladal obžalovanému podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, so skúšobnou dobou a probačným dohľadom v trvaní 5 rokov, za súčasného uloženia povinnosti zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie v skúšobnej dobe. Okresný súd takýto trest považoval za súladný s individuálnou a generálnou prevenciou pred páchaním trestnej činnosti obžalovaným. Zároveň v rámci adhézneho konania odkázal poškodeného v bode 1) obžaloby s nárokom na náhradu škody na civilný proces podľa § 288 ods. 1 Tr. por. a s nárokom na náhradu škody pri bodoch 2) a 3) obžaloby odkázal na civilný proces podľa § 288 ods. 3 Tr. por. , keďže obžalovaný bol v týchto dvoch bodoch spod obžaloby oslobodený.

Zároveň sa s týmto rozsudkom nestotožnil tak okresný prokurátor vo Zvolene, ako aj obžalovaný, ktorí podali odvolanie čo do viny, ako aj trestu.

V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor uviedol, že vzhľadom na to, že poškodený v čase vykonávania týchto sociálnych praktík nedovŕšil 15.rok veku a teda bol osobou špeciálne chránenou Trestným zákonom pred takýmito praktikami a navyše k takému to konaniu dochádzalo po dlhší čas, súd síce nemá za preukázané, že by si obžalovaný tieto aktivity od poškodeného vyžadoval pod hrozbou násillia, avšak toto vyplýva z výpovede poškodeného, ktorý mu počas celého konania v tomto smere nezmenil, okrem výpovede matky poškodeného, a preto sa javí ukladanie podmieneného trestu obžalovanému za neadekvátne a vzhľadom na spôsob spáchania skutku obžalovaným bola obžaloba toho názoru, že mal byť ukladaný nepodmienený trest odňatia slobody. Čo sa týka oslobodenia obžalovaného v bode 2), okresný prokurátor poukázal na to, že poškodený prestal chodiť von, vyhýbal sa obžalovanému, bál sa o rodinu, aby nebolo poškodené ich meno, že sa mu budú všetci vysmievať, aj o to, že stratí priateľku. V rozhodnom období začal navštevovať psychiatrickú ambulanciu vo Zvolene, kde sa dlhodobo liečil a nebyť tohto liečenia, už dnes nesedí ani na súde a tam dostal radu podať trestné oznámenie, pričom je trvale na liekoch. Súd síce konštatovať, že na základe vykonaného dokazovania nie je nad všetku pochybnosť preukázané, že by obžalovaný poškodeného násillím alebo hrozbou násillia nútil k orálnemu, análnemu styku alebo k iným sexuálnym praktikám, nakoľko to nevyplýva z výpovede

iných svedkov, ani z iných vykonaných dôkazov, avšak poškodený podrobne a konzistentne popísal správanie a vystupovanie obžalovaného voči jeho osobe a spôsoby a podmienky, akými si vynucoval stretávanie sa a rôzne sexuálne praktiky. Zároveň v časti týkajúcej sa oslobodenia spod obžaloby v bode 3), prokurátor uviedol, že z viacerých výpovedí vyplývalo, že obžalovaný oveľa lepšie komunikoval v maďarskom ako v slovenskom jazyku a tiež svedkovia opisovali aj mentálnu úroveň poškodeného s poruchami správania. Za týchto okolností mal súd pochybnosti o tom, že obžalovaný bol tou osobou, ktorá správy poškodenému v žalovanom období zasielala. Zároveň však mal za preukázané, že skutku tak, ako je obžalovanému kladené za vinu, sa obžalovaný dopustil, nakoľko sám obžalovaný popísal komunikáciu s poškodeným, že písal nejaké somariny, ale len v rámci srandy, vychodil 8 tried základne školy a teda je predpoklad, že vie písať. Síce uviedol, že vie lepšie po maďarsky, ale neuviedol, že by nevedel po slovensky. Tiež opísal spôsob, akým sa na internet dostával, najskôr prostredníctvom J. I., ale neskôr sa naučil sám prihlasovať na sociálne siete, aj sa z nich odhlásiť. Zároveň obžalovaný potvrdil, že má dva nicky, jeden katepillar a druhý už zabudol názov. Na základe uvedeného bola obžaloba toho názoru, že bolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný, ktorý jediný mal motív k takémuto konaniu po tom, ako ho poškodený odmietal a prestal sám chodiť von a teda obžalovaný stratil k nemu prístup a riešil to spôsob vydíerania poškodeného, resp. formou SMS a inej internetovej komunikácie.

Obžalovaný v písomných dôvodoch podaných prostredníctvom obhajcu uviedol, že poukazuje na chyby v rozsudku, nakoľko vyhlásený rozsudok odkazoval na bod obžaloby jedna, avšak v písomnom vyhotovení tohto rozsudku už bolo rozdielne znenie a to spôsobom vymedzenia skutkovej vety nie odkazom na obžalobu. Zároveň poukázal na skutočnosť, že obžalovaný v rámci psychologického psychiatrického vyšetrenia vykazoval úroveň intelektuálnej schopnosti v pásme ľahkej duševnej zaostalosti, pamäťové schopnosti boli výrazne obmedzené a poznačené neistotou, chýba mu schopnosť objektívneho pohľadu, osobnosť je mentálne a emočne diferencovaná. Schopnosť obvineného presne sa orientovať, bola znížená v dôsledku jeho obmedzenej mentálnej úrovne, preto nebol schopný dokonale vnímať časové súvislosti, má nižší zmysel pre časové a priestorové súvislosti. Obvinený bol disharmonickou, menej diferencovanou osobnosťou, čo je u neho trvalý stav, pričom pri kontaktoch s ľuďmi, vrátane poškodeného C. H., obvinený vystupoval v submisívnom, hendikepovanom postavení, častokrát bol rôznym spôsobom využívaný, či zneužívaný. Zároveň poukazovali na jednotlivé znalecké posudky týkajúce sa poškodeného, ako aj na zistené následky sexuálneho zneužívania na poškodeného, poukazoval na skutočnosť, že znalec C. L. F. v súvislosti s posudzovaním hodnovernosti tvrdení C. H. zvýraznil tzv. výhodnosť, tzn. že menovaný považoval za pravdu to, čo je pre neho výhodné. Zároveň znalec konštatoval, že obžalovaný A. B. nie je agresor, nemá chorobnú motiváciu, pričom nebolo zistené, že by k vzrušeniu obžalovaného bola nutná prítomná agresia. Obhajoba ďalej poukázala na trestnú vec vedenú pred Okresným súdom vo Zvolene, 2T/77/2014, kde bol obž. A. B. rozsudkom zo dňa 30.03.2015 postupom podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., týkajúci sa skutku z roku 2008 a poškodeného C. H.. Poukázal tiež na skutočnosť, že C. H. vystupoval aj ako svedok v napadnutej trestnej veci. V neposlednom rade obhajoba poukázala citáciu jednotlivých správ na skutočnosť, že tieto nedosahovali intenzitu takej sily, ako bolo kladené za vinu v obžalobe. Zároveň obžalovaný poukázal na to, že žije riadnym usporiadaným životom, v spoločnej domácnosti s matkou v dôchodkovom veku a v nepriaznivom zdravotnom stave.

Na základe odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici nariadil termín verejného zasadnutia konajúc o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného, pričom krajský prokurátor v záverečnom návrhu uviedol, že sa pridrižiava dôvodov uvedených v odvolaní okresného prokurátora a navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Obhajca obžalovaného navrhol v časti výroku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, rozsudok zrušiť a vrátiť na nové konanie a rozhodnutie, pričom poukázal na článok 6 ods. 1 Dohovoru a zároveň navrhol odvolanie okresného prokurátora proti oslobodzujúcim výrokom zamietnuť ako nedôvodné. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný požiadal o konanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti, bolo konané v jeho neprítomnosti podľa § 293 ods. 7 Tr. por.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu prechádzalo. Po postupe citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie oboch odvolateľov nie je dôvodné.

Z pohľadu krajského súdu možno konštatovať, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obž. A. B. musel mať v čase skutku 1) obžaloby vedomosť o veku poškodeného a samozrejme z vykonaného dokazovania má krajský súd aj za to, že je jednoznačne preukázané, že medzi obžalovaným a poškodeným dochádzalo k pohlavnému styku tak, ako mu bolo kladené za vinu. Krajský súd konštatuje, že v danom prípade je bez právnej relevancie skutočnosť, či k takémuto styku došlo na základe iniciatívy poškodeného, resp. na základe iniciatívy obžalovaného, vzhľadom na vek poškodeného je zrejmé, že aj keby iniciatíva vyšla z jeho strany, nemal obžalovaný na ňu reflektovať a teda je zrejmé, že by k takémuto skutku bez iniciatívy obžalovaného ani nedošlo.

Z hľadiska oslobodenia obžalovaného zo skutku 2) a 3) obžaloby krajský súd konštatuje, že v danom prípade okresný súd správne vykonal dokazovanie, pričom v neposlednom rade je nutné skonštatovať to, že nie je chybou obžalovaného, nie je možné v súčasnej dobe vykonať ďalšie dôkazy, ktoré by mohli preukazovať jeho trestnú činnosť, vzhľadom na odstup času od spáchania skutku, podania obžaloby a rozhodnutia prvostupňového súdu, je zrejmé, že v danom prípade je nutné aplikovať bez výhrady zásadu in dubio pro reo v prospech obžalovaného a teda je zrejmé, že okresný súd správne rozhodol, keď spod bod 2) rozsudku oslobodil obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. a v bode 3) obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por., pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Zároveň je nutné konštatovať, že okresný súd pri úvahách o druhu a výmere trestu sa správne riadil ust. § 34 Tr. zák., kde prihliadol na skutočnosť, že skutok sa mal odohrať vo veľmi dávnej dobe a samotné konanie súdu, čo aj z pohľadu krajského súdu založilo skutočnosť, že ukladanie trestu v zákonom stanovenej sadzbe by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a účel trestu je možné dosiahnuť trestom kratšieho trvania, za využitia ust. § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák., kedy je vhodné znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Z tohto dôvodu krajský súd považuje takto uložený trest rozsudkom okresného súdu za zákonný a správny a má za to, že skutočnosti tvrdené v obžalobe, resp. v odvolaní prokurátora skutočne vzhľadom na vykonané dôkazy nad všetky pochybnosti neboli preukázané, zároveň však aj argumentácia obhajoby týkajúca sa pochybnosti v dokazovaní, bola čo sa týka skutku, za ktorý bol uznaný vinným, jednoznačne vykonaným dokazovaním vyvrátená.

Vzhľadom na tieto okolnosti potom krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.